

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17349/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП "Електропривреда Србија" Београд из Београда, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Саша Драјић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Ваљево Гж 706/23 од 13.04.2023. године, у седници одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Ваљево Гж 706/23 од 13.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Ваљево Гж 706/23 од 13.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљево П 4983/21 од 25.01.2023. године, ставом првим изреке, одлучено је да се укида у целини закључак Јавног извршитеља Раденка Ракоњца из ... И Ивк ../14 од 31.03.2014. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга исплати 2.912,00 динара, са законском затезном каматом почев од 29.03.2014. године па до исплате, као и законску затезну камату за период од марта 2013.године закључно са јуном 2013. године у износу од 415,19 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа из става првог изреке пресуде од 2.912,00 динара, до тражених 15.132,36 динара, са законском затезном каматом на одбијајући део тужбеног захтева, као и за законску затезну камату на износ главног дуга, за период од 01.03.2014. године, закључно са 28.03.2014. године, као неоснован. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове спора у износу од 8.419,32 динара.

Виши суд у Ваљеву је, решењем Гж 706/23 од 13.04.2023. године, ставом првим изреке, преиначио решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртном изреке пресуде Основног суда у Ваљеву П 4983/21 од 25.01.2023. године, тако да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, одлучено је да се трошкови другостепеног поступка не досуђују.

Против решења другостепеног суда тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, позивајући се на потребу уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка, коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, па нема услова за уједначавање судске праксе.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужени ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке није дозвољена. У поступку по ревизији изјављеној против решења о трошковима поступка, не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**